

Засвирилъ ми е сивъ соколъ
Въ Арабанашкото осое, —
То не ми било сивъ соколъ,
Най ми е било младъ юнакъ.
Младъ юнакъ мома гонеше :
Момата му са молеше :
»Пусни ма, пусти, юначе,
Азе сжмъ твоя, та твоя :
На кривакъ сжмъ ти рязана,
На кавалъ сжмъ ти писана.